

A Hajnal

Krisztus jelenlétének hírnöke

A Hajnal

július 2025

Tartalomjegyzék

KIEMELT CIKK	2
HELYREÁLLÍTÁS - A BIBLIA TANÚSÁGTÉTELE	2
BIBLIAI TANULMÁNYOK	23
A FIATAL JÉZUS A TEMPLOMBAN.....	23
A SZOMBAT URA.....	26
A TEMPLOM MEGTISZTÍTÁSA	30
JÉZUS MEGJÖVENDÖLI A TEMPLOM LEROMBOLÁSÁT	34
KERESZTÉNY ÉLET ÉS TANÍTÁS.....	38
AZ ÍGÉRET GYERMEKEI	38

Kövesd a Bibliádat

Helyreállítás - A Biblia tanúságtétele

"Akkor a helyreállítás ideje jön el az Úr jelenlétéből, és ismét elküldi nektek Jézust, a nektek rendelt Messiást. Neki ugyanis a mennyben kell maradnia, amíg el nem jön a minden dolgok végső helyreállításának ideje, ahogyan azt Isten már régen megígérte szent prófétái által."
ApCsel 3:20,21

A helyreállítás kifejezés helyreállítást jelent, és az, hogy Péter apostol ezt a szót használja a bevezető szövegünkben, része annak a próféciónak, amely a Krisztus második eljövételét követő eseményekről szól, és amely arra utal, hogy a helyreállítás időszakára kell számítani. Ez a program nem egy új paradicsom létrehozására szólít fel, hanem az elveszett paradicsom helyreállítására. Jézus azt mondja nekünk a Lukács 19:10-ben, hogy az Emberfia azért jött, hogy "megkeresse és megmentse azt, ami elveszett". Ennek az isteni célnak a megvalósítása Jézusban összpontosul. Első

adventjén "váltságdíjat", azaz megfelelő árat adott magáért, hogy az Édenben a emberiségre kiszabott halálos ítéletet fel lehessen oldani. (1Timóteus 2:5,6). Másodszor azért jön el, hogy visszahozza az életbe azokat, akik Ádám vétke következtében meghaltak.

Ha el tudjuk képzelni azt a tökéletességet és boldogságot, amelyet első szüleink élveztek, mielőtt megszegték az isteni törvényt, akkor legalább részben megérthetjük azokat a rendkívüli változásokat, amelyek a világban végbemennek, amikor az elveszett paradicsomot, annak minden áldásával együtt, a visszatérő Krisztus visszaadja. Az Édenkert csak egy ízelítő volt abból, hogy milyen lesz az egész föld, amikor Isten Krisztus által irányított helyreállítási programja befejeződik.

Isten kegyelme visszatér

A nyitószövegünk előtti versben az apostol azt mondja, hogy "az Úr jelenlétéből" "felüdülés ideje" jön el. Ezt a kifejezést, "az Úr jelenlétét", görög szavakból fordítják, amelyek jelentése "az Úr arcából". Ez a kifejezés azt a gondolatot sugallja, hogy Isten kegyelme megnyilvánul az emberi faj felé. Az apostol által felvázolt teljes gondolat tehát az, hogy Krisztus második eljövetele egy olyan időszakot fog bevezetni, amelynek során

felragyogtatja szeretetét és jóságát az emberi fajra, és megáldja őket azzal, hogy helyreállítja őket az emberi élet tökéletességében.

Az apostol kijelenti, hogy Isten minden szent prófétája megjövendölte az eljövendő "helyreállítás idejét". Dávid egyike volt ezeknek a prófétáknak, akiknek sok mondanivalójuk volt erről a témáról. A harmincadik zsoltár 5. versében Isten visszatérő kegyelmének gondolatával kapcsolatban említi. Azt mondja: "Mert haragja csak egy pillanatig tart; kegyelmében élet van; a sírás talán egy éjszakán át tart, de reggel öröm lesz". Isten haragja emberi teremtménye ellen akkor kezdődött, amikor első szüleink nem engedelmeskedtek törvényének. Ennek következtében halálra ítélték őket, és elűzték őket tökéletes édeni otthonukból. Mivel gyermekeik születésükkor tökéletlenek voltak, a halálbüntetés rájuk és az egész emberi fajra is átragadt. Az egész világ a bánat és a halál éjszakáján ment keresztül. Róma 5:12; 3:23

Bár ez a halálos ítélet hatezer éven át tartott, Isten kegyelmeinek és áldásainak örökkévalósága szempontjából mégis "csak egy pillanatig" tartott, és minden egyes ember számára nem volt hosszabb, mint az a néhány rövid év a bölcsőtől a sírig.

Isten kegyetlenségének ez az éjszakája nem tarthat a végtelenségig. Isten ismét az emberi faj felé fogja fordítani az arcát. Kedvessége először Fiának elküldésében mutatkozott meg, hogy az ember megváltója legyen, és tovább bizonyítja, hogy másodszor is elküldi őt, hogy helyreállítsa a fajt, amelyet megváltott. Dávid azt mondta: "Az ő kegyelmében az élet van", ami azt jelenti, hogy amikor Isten ismét mosolyog az emberi fajra, a betegség és a halál véget ér. Ez azt jelenti, hogy a bűn, a bánat és a halál hosszú éjszakája az öröm reggelével ér véget.

A megváltás műve

Az eljövendő helyreállítási időszakot Krisztus megváltó munkája teszi lehetővé, amelyet az ő első adventjében végzett el. Hóseás próféta utal erre, amikor az Úr szószólójaként szólva ezt mondja: "Kiváltom ezt a népet a sír hatalmából, megváltom őket a halálból. Hol vannak, ó halál, a te csapásaid? Hol van, ó sír, a te pusztulásod ? Hóseás 13:14

Figyeljük meg, hogy Isten prófétája az imént idézett szövegben a váltságdíjat a halál pusztulásával hozza összefüggésbe. Az Újszövetség ennek filozófiáját azzal magyarázza, hogy Jézus, Isten Fia azért küldte a mennyei Atya a világba, hogy ez a váltságdíj legyen. Azért jött, hogy meghaljon, "az igaz az

igazságtalanokért" (1Péter 3:18). Pál elmagyarázza, hogy mindez Isten akarata szerint történt, azzal a szándékával kapcsolatban, hogy megmentse az emberiséget a haláltól. Az apostol azt mondja: "Mert egy az Isten, és egy a közbenjáró Isten és emberek között, az ember Krisztus Jézus, aki váltságul adta magát mindenkiért, hogy a maga idejében bizonyosságot tegyen róla". 1Timóteus 2:5,6

Krisztus megváltó munkájának előnyei csak az ismeret és a hit feltételei mellett állnak az egyén rendelkezésére, ezért az apostol biztosít bennünket arról, hogy ez az ismeret "a kellő időben" mindenkinek "bizonyosságot" fog tenni. A kellő idő, amikor a világ számára bizonyosságot tesznek a Krisztus megváltásának ismeretéről, a messiási királyság időszaka lesz, amely a Mester második adventjét követi.

Isten összes prófétája

Péter azt mondja nekünk, hogy a "megváltás idejére" vonatkozó tényeket Isten összes szent prófétájának szája tanúsította a világ kezdete óta. Az ószövetségi szentírások vizsgálata feltárja, hogy ez igaz. Ézsaiás egyike volt ezeknek a szent prófétáknak. Prófécijának 35. fejezetében azt mondja nekünk, hogy a vakok szeme megnyílik, a

süketek füle megered, a néma nyelv énekelni fog, és a sánta ember szarvasként ugrol.

Ézsaiás azt is elmondja, hogy "országút" nyílik az emberek számára, egy út, amely a szentséghez, vagyis a tökéletességhez vezet. Azt mondja, hogy ezen az úton minden nagyon világos lesz - annyira világos, hogy a közönséges úton járó ember, bár tanulatlan, nem fog tévedni. Ez megegyezik más, arra az időre vonatkozó prófétai kijelentésekkel, amelyek arról tájékoztatnak bennünket, hogy akkor az Úr ismerete úgy betölti majd a földet, mint a víz a tengert. Ézsaiás 35:5-10; 11:9; Habakuk 2:14.

A próféta biztosít bennünket arról, hogy ezen az országúton nem lesz oroszlán. (Ézsaiás 35:9). Péter azt mondja a jelenről, hogy "az ördög, mint ordító oroszlán, járkál, keresve, kit emészthet meg". (1Péter 5:8). János apostol szerint a Sátánt a helyreállítási időszak legelején meg kell kötni. (Jelenések 20:1,2). A prófétának tehát teljesen igaza volt, amikor azt mondta, hogy egyetlen oroszlán sem fog felmenni az országútra, amely visszavezet az életbe és a paradicsomba.

Ézsaiás azzal folytatja a szentség országútjának leírását, hogy "nem fog rajta feljönni egy ragadozó vadállat sem". A Biblia sokféle fenevadról mesél, amelyek az idők során végig gyötörték és kínozták az

embereket. Néhány ilyen fenevadra Dániel és a Jelenések könyvében is utalnak. Ezek az egyik vagy másik fajta vadállati kormányokat jelképezik, amelyek kizsákmányolták és elnyomták az embereket. Mielőtt azonban a messiási királyság létrejönne, mindezek a "fenevadak" elpusztulnak; így igaz lesz, hogy "nem fog felemelkedni rajta egy ragadozó fenevad sem". Ézsaiás 35:9

Végül a próféta azt mondja, hogy ezen az országúton "az ÚR váltságdíjasai visszatérnek, és énekkel és örök örömmel a fejükön a Sionra jönnek; örömet és vígasságot szereznek, és a szomorúság és a sóhajtozás elmenekül". (10. vers). Valóban, ez volt Isten célja az emberi faj kiváltásával; nevezetesen az, hogy visszatérjenek a halálból, és ismét belépjenek az élet örömébe. Olyan örömbe, amely messze felülmúlja majd korábbi tapasztalataikat, mert megismerik Istent. Ha engedelmeskednek az ország igazságos törvényeinek, akkor továbbra is élni fognak, megmaradnak az ő kegyelmében, és megkapják áldásait, amelyek "gazdaggá tesznek". Példabeszédek 10:22

Vannak olyan bibliatanulmányozók, akik hajlandóak elismerni, hogy Krisztus második eljövetele az akkor élő nemzedék részleges

felépülését eredményezheti. Ezzel azonban erősen behatárolják a jóvátétel hatókörét, és nem veszik észre, hogy ha a föld minden családja áldott lesz, és ha "minden dolgok helyreállításának ideje " lesz, akkor ez azt jelenti, hogy a meghaltaknak és az élőknek is lehetőséget kell kapniuk az áldásra. (1Mózes 12:3; 28:14). Így a prófécia szemszögéből nézve a helyreállítás a feltámadást is magában foglalja.

Jób, Isten egy másik szent prófétája, a feltámadás reményét fejezte ki, mondván: "Ha valaki meghal, újra él-e?" A kijelölt időm minden napját várom, amíg eljön a változásom. Hívni fogsz, és én válaszolok neked; vágyad lesz kezed munkájára". (Jób 14:14,15). Így fejezte ki Jób azt a meggyőződését, hogy hallani fogja az Úr hangját, amint a sírból előhívja őt. Jézus egyetért ezzel, és még átfogóbbá teszi, amikor azt mondja: "Eljön az óra, amelyben mindazok, akik a sírokban vannak, meghallják az ő (az Emberfia) szavát, és kijönnek". János 5:28,29

A szodomiták helyreállítása

Ezékiel is Isten szent prófétái közé tartozott, és hangsúlyt fektet arra, hogy még az olyan gonosz emberek is, mint a szodomaiak, a sírból fognak visszatérni a helyreállítás idején. Izraelitákat szidva hűtlenségük miatt, ugyanakkor emlékeztetve őket a

feltámadás reményére, Ezékiel ezt mondja: "Amikor testvéreid, Szodoma és leányai visszatérnek korábbi birtokukba, akkor te és a te leányaid is visszatérnek korábbi birtokodba". Ezékiel 16:55

Ez természetesen nem jelenti a gonoszok egyetemes üdvözülését, függetlenül attól, hogy engedelmeskednek-e az isteni törvénynek, de az üdvösség lehetőségét jelenti mindenki számára. Jézus a szodomaikkal kapcsolatban azt mondta, hogy az ítélet napján elviselhetőbb lesz számukra, mint egyes zsidó városok lakói számára. (Máté 10:15; 11:24). Az örök életre való lehetőség az engedelmesség feltétele mellett mindenkinek fel lesz kínálva a helyreállítás idején. Miért lesz ez kedvezőbb a szodomaiak számára, mint sok más ember számára, például azok számára, akik bizonyos zsidó városokban éltek?

Mivel a zsidó népet nagymértékben megáldotta az Úr, az ő bűnük nagyobb tudással szemben állt, mint a szodomaiaké. Ezért nagyobb fokú alázatra lesz szükség a részükről, hogy visszatérjenek az Úr törvényével való összhangba. Jézus azt mondta, hogy ha azok a hatalmas tettek, amelyek Kapernaumban történtek, Szodomában is megtörténtek volna, a szodomaiak megbánták volna. (Máté 11:21-23). Szodomában sok nagy tett fog

történni. Ők felébrednek majd a halál álmából, és a legkedvezőbb körülmények között kapnak lehetőséget a bűnbánatra és az életre, és kétségtelen, hogy legtöbbjük bűnbánó lesz, és örömmel megy fel az "országúton" az örök életre.

Feltámadni készülő gyermekek

Jeremiás, az Úr másik szent prófétája is a jóvátételről beszélt. Prófécijának 31. fejezetében találunk egy ígéretet a gyermekek feltámadásáról. Ez a bizonyos ígéret kifejezetten azokkal a gyermekekkel kapcsolatos, akiket Heródes Jézus születésekor lemészároltatott. Mindamellett azt mutatja, hogy Isten szándéka, hogy visszahozza az életbe mindazokat, akik gyermekként a halálba mentek. Milyen nagyszerű lesz az édesanyák számára, hogy gyermekeiket visszaadják nekik, és olyan kiváltságban lesz részük, hogy felnevelhetik őket, mintha meg sem haltak volna. Jeremiás ezt mondja: "Ezt mondja az Úr: Hang hallatszik Rámában, gyász és nagy sírás, Ráhel siratja gyermekeit, és nem hagyja magát megvigasztalni, mert nincsenek többé. Ezt mondja az Úr: Ezt mondja az Úr: "Tartsd vissza hangodat a sírástól és szemedet a könnyektől, mert munkád megjutalmazásra kerül" - mondja az Úr. Vissza fognak térni az ellenség földjéről. Van tehát remény a ti utódaitok számára - mondja az ÚR. Fiaid

JÚLIUS 2025

visszatérnek majd a saját földjükre." Jeremiás 31:15-17

Dániel próféta is megjövendölte az eljövendő helyreállítási időket, jelezve, hogy ez a nagy bajok idejét követi, amellyel a jelenlegi korszak most ér véget. Amikor Isten kimondta a halálos ítéletet első szüleinkre, azt mondta: "Porból vagy, és a porba térsz vissza". (1Mózes 3:19). Dániel azt mondja, hogy "akik a föld porában alszanak, felébrednek". (Dániel 12:2). Ez a valóságban az ádámi halálos ítélet félretételét jelenti, és a halál álmában lévőket újból életre kelnek. Milyen gyönyörűen illusztrálja a helyreállítás áldott művét!

Isten egy másik szent prófétája Ámós volt, és Isten nevében szólva ezt mondja: "Azon a napon felemelem Dávid sátrát, amely elesett, és betömöm annak réseit, és felemelem romjait, és felépítem azt, mint a régi időkben". (Ámós 9:11). Dávid sátora egy ideiglenes építmény volt, amelyet a szövetség ládájának elhelyezésére építettek, amikor az ellenségeik kezéből visszaszerezték Izraelnek. A frigyláda Isten jelenlétének és kegyelmének gyönyörű szimbóluma volt. (2Mózes 30:6; 4Mózes 17:4). Egy időre elrabolták az izraelitáktól, és amikor visszaszolgáltatták nekik, ez azt jelentette, hogy Isten kegyelme ismét rátelepedett arra a népre, és ez

a nagy örövendezés idejét jelezte. 1Sámuel 4-7. fejezete; 2Sámuel 6:1-18; 7:1.

Dávid sátrának helyreállítása tehát egy olyan jelkép, amely azt jelzi, hogy Isten kegyelme vissza fog térni Izraelhez, miután hosszú időre visszavonult tőlük. Pontosan ez fog történni Izrael és az egész világ nevében a "helyreállítás idején". Ezt a próféciát idézi az Apostolok Cselekedeteinek 15. fejezete, és a beteljesedése Krisztus visszatérése után következik be, és hogy akkor a pogányok és a zsidók is áldottak lesznek.

Idézzük: "Jakab válaszolt, mondván: Emberek és testvérek, hallgassatok rám: Simeon [Péter] kijelentette, hogy Isten először is meglátogatta a pogányokat, hogy népet vegyen ki belőlük az ő nevének. És ezzel egyeznek a próféták szavai, amint meg van írva: Ezután visszatérek, és újra felépítem Dávid sátrát, amely leomlott, és újra felépítem annak romjait, és felállítom azt: Hogy az emberek maradéka keresse az Urat, és az összes pogányok, akikre az én nevemet hívják, ezt mondja az Úr, aki mindezt cselekszi." ApCsel 15:13-17

Itt megmutatkozik, hogy Isten célja Jézus halála és feltámadása óta nem az, hogy megtérítse a világot, hanem csupán az, hogy az emberiségből kiválasszon egy kis társaságot - "népet az ő nevéért"

-, hogy a Mesterrel együtt részt vegyen a jövőbeli országos munkában. Itt ismét Isten szeretetének dicsőséges célja kerül előtérbe, mert azt mondják nekünk, hogy miután ez a nép az ő nevére kivonul a pogányok közül, akkor Isten kegyelme visszatér a zsidókhoz. Akkor "minden pogánynak" is lehetősége lesz arra, hogy "keresse az Urat".

Megváltók a Sion hegyén

Obadja is az Úr egyik szent prófétája volt, és próféciájának utolsó versében ezt mondja: "Megváltók jönnek fel a Sion hegyére, hogy megítéljék Ézsau hegyét, és az ÚRÉ lesz az ország". Általában csak egy Megváltóra gondolunk, és valóban, Jézus a világ Megváltója. Jézus kiontott vére nélkül senki számára sem lehetne megváltás. Mindazonáltal az ő nyomdokaiba lépő követői meghívást kapnak, hogy osztozzanak vele a világ üdvösségét hozó munkában. Vele együtt szenvednek és halnak meg, hogy vele együtt élhessenek és uralkodhassanak az ő országában, és az ő uralkodása azt a célt szolgálja, hogy megmentse a világot a haláltól. Róma 8:16,17; 2Timóteus 2:11,12; Jelenések 20:6.

A Jelenések 14:1-ben feltárul ezeknek a Sion hegyén lévő Megváltóknak a kiléte. János ezt

mondja: "Láttam a Bárányt a Sion hegyén állni, és vele együtt 144 000 embert, akiknek homlokára fel volt írva az ő neve és az ő Atyjának neve". Most láthatjuk, hogy Jakab mit értett a pogányok közül összegyűjtött nép alatt - egy nép Isten nevéért. Kezdetben ez a dicsőséges lehetőség a zsidókra korlátozódott. Bár nemzetként elutasították, voltak egyes zsidók, akik megértették és elfogadták a lehetőséget, de nem a szükséges számban. Ennek eredményeképpen az Úr a pogányokhoz fordult, hogy a "Meváltók" teljes, elrendelt számát kitöltsék, akiknek Jézussal együtt a jelképes Sion hegyén kellett lenniük. Mindannyiuknak az Atya nevét kell viselniük, mivel mindannyian felvételt nyertek az isteni családba, és így Isten uralkodó házává válnak az új királyságban.

Jézus követői, akiket az ország idején vele együtt a Sion hegyén lévő Megváltóként ábrázolnak, nem azért ilyenek, mert váltságdíjként adták magukat. Valójában nem is szükséges, hogy ezt tegyék. Azonban azért, mert hűségesen követték Jézust az áldozati halálba, részesedést kapnak vele együtt a váltságdíjas műve eredményeként megígért áldások kiosztásában. Amikor - amint a próféta mutatja - a Megváltók a Sion hegyén állnak, akkor lesz az az idő, amikor "az ÚRÉ lesz az ország". Ez lesz a helyreállítás ideje.

Az Úr házának hegye

Mikeás, még egy másik szent próféta, a 4. fejezet 1-4. versében a következőket írja: "Az utolsó napokban az Úr házának hegye lesz a legmagasabb mind közül - a legfontosabb hely a földön. A többi hegy fölé emelkedik majd, és a világ minden tájáról emberek áramlanak majd oda imádkozni. Sok nemzetből jönnek majd emberek, és azt mondják: Gyertek, menjünk fel az Úr hegyére, Jákob Istenének házába. Ott megtanít majd minket az ő útjaira, és mi az ő ösvényein fogunk járni. Mert az ÚR tanítása a Sionról fog kiindulni, szava Jeruzsálemből fog kimenekülni. Az ÚR közvetít majd a népek között, és messze földön elintézi az erős nemzetek közötti vitákat. Kardjaikat ekeollóvá kalapálják majd, és dárdáikat metszőkampóvá. Nemzet nem fog többé nemzet ellen harcolni, és nem fog többé háborúra készülni. Mindenki békében és jólétben fog élni, élvezve a saját szőlőjét és fügefáját, mert nem lesz mitől félni. A Mennyei Seregek Ura ezt az ígéretet tette!"

A Dániel 2:35-44 alapján láthatjuk, hogy az "ÚR hegye" Isten országára utal. Figyeljük meg, hogy milyen gyakorlatiasak azok a helyreállítási áldások, amelyeket a világnak az említett királyság időszakában osztanak majd ki. A Mikeás könyvében

szereplő kép az "utolsó napokkal" kezdődik, azzal az időszakkal, amely közvetlenül az ország felállítása előtt van, és amelynek során a régi sátáni rendet egy nagy bajos időszak fogja félretenni. Az emberek szorult helyzetükben az Úrhoz fordulnak majd segítségért és útmutatásért, hogy mit tegyenek - hogyan szabaduljanak ki a pusztulásból, amelyet az emberiség önzése és ostobasága idézett elő.

Aztán, az új királyság elismerését adva, megtanítják majd őket az Úr útjaira, amelyek a háború útjai helyett a béke útjai lesznek. A gazdasági biztonság is a messiási királyság eme új napjának egyik jellemzője lesz. Mindenki élvezni fogja "a saját szőlőjét és fügefáját". Ezt persze nem szabad túlságosan szó szerint értenünk, hiszen ez csupán a biztonság és a boldogság képe, amelyben senki sem fog félni. A gondolat az, hogy a helyreállítás idején mindenki bőségesen el lesz látva. A ellátás állandó lesz, és csak addig tart, amíg az egyén továbbra is engedelmeskedik Isten törvényeinek.

Egy egyetemes vallás

Habakuk az Úr szent prófétája volt, és a helyreállításnak erről a napjáról azt mondja, hogy "a föld megtelik az ÚR dicsőségének ismeretével, mint ahogyan a vizek elborítják a tengert". (Habakuk 2:14). Zofániás, Isten egy másik prófétája szintén

arról az Istentől kapott megvilágosodásról beszél, amely abban az időben eljön az emberekhez. "Mert akkor tiszta nyelvre fordítom a népet, hogy mindnyájan segítségül hívják az ÚR nevét, hogy egyhangúlag szolgáljanak neki". Zéfanja 3:9

A Sátán vakító hatásait eloszlatja majd az Isten dicsőségének ismerete fénye. A tiszta nyelv - a tanítás -, amely ezután az emberek felé fordul, azt fogja eredményezni, ahogy a próféta mondja, hogy az egész emberiség az Úr nevét hívja segítségül, hogy egy egyetértésben - azaz vállvetve - szolgálják őt. Így fog helyreállni Isten igaz ismerete a helyreállítás idején.

Zakariás próféta, aki szintén Isten nevében szólt a helyreállításnak erről az örömteli napjáról, a részletesen elmagyarázza, hogyan hatnak majd a királyság időszakának megvilágosító hatásai az emberekre. Azt mondja: "Azon a napon nem lesz világosság; a világítótestek megfogyatkoznak. Mert egyedülálló nap lesz az, amelyet az Úr ismer, sem nappal, sem éjszaka nem lesz, hanem úgy lesz, hogy estefelé világosság lesz." (Zakariás 14:6,7). A gondolat itt a fokozatos megvilágosodás gondolata. Könnyen belátható, hogyan fog ez bekövetkezni. A messiási királyság először is az élő nemzedékekkel fog létrejönni. Ha felfogjuk a Föld bolygó méretét és

a rajta élő emberek miriádjait, megérthetjük, hogy miért telik el némi idő, mire mindenki megismeri az új királyságot. Az is időbe telik, amíg az emberek megszabadulnak az Istennel kapcsolatos babonás elképzeléseiktől, hogy képesek legyenek helyesen megismerni őt.

Aztán ott lesz mindaz a milliárdnyi meghalt, akiket, amikor feltámadnak a halálból, meg kell majd tanítani Isten igaz ismeretére. Ők nem tanultak semmit, amíg a sírban voltak. (Prédikátor 9:10). Ezért amikor kihozzák őket a sírból, meg kell majd tanulniuk az igaz Istent, hogy lehetőségük legyen az ő törvényeinek engedelmeskedni. Az emberek felvilágosító munkája az ország egész ezeréves "napja" alatt folytatódni fog.

Erre az időszakra úgy hivatkoznak, hogy részben világos, részben sötét lesz. Vagyis ez egy olyan időszak lesz, amikor az emberek vakságát és babonáját fokozatosan megszüntetik. Amíg a munka be nem fejeződik, még mindig lesz némi szimbolikus sötétség a világban, de este, vagyis e dicsőséges nap végén már teljesen világosság lesz. Addigra a Malakiás próféta által megjövendölt "igazságosság napjának" megvilágosító és gyógyító hatása eloszlatja a sötétség minden ködét, és Isten dicsőségének ismerete betölti majd a földet. Malakiás 4:2

Kézzelfogható áldások

Krisztus második adventjének eredménye dicsőséges lesz. Az ő országának igazgatása által kiosztandó áldásoknak nagyon gyakorlatiasnak kell lenniük. Isten összes szent prófétájának tanúsága szerint, akik megjövendölték a helyreállítás idejét, ezek az áldások a következők lesznek: megvilágosodás az igaz Istenről és az ő tervéről; véget vetnek mindannak a számtalan babonás hiedelemnek, amelyek az Éden napjai óta gyötörték a megzavarodott világot; mindenféle betegségtől való mentesség; az ádami halálból való szabadulás; nincs több háború; és gazdasági biztonság mindenki számára.

A messiási királyság mindezen nagyon gyakorlatias és kielégítő jótéteményei nem lesznek feltétel nélkül kiosztva. Péter apostol nagyon óvatosan emlékeztet bennünket, amikor a helyreállítás idejéről beszél, hogy "lesz, hogy mindenki, aki nem hallgat arra a prófétára", és továbbra is szándékosan vétkezik, miután eljutott az igazság megismerésére, halálra lesz vágva. ApCsel 3:23

Isten Ádámnak és Évának adta az uralmat a föld és a földi dolgok felett. Azon a jövőbeli napon az engedelmesek, akik szerintünk az emberiség nagy

többségét magában foglalja majd, visszakapják az eredeti uralmat. Így ismét a helyreállítás, a paradicsom helyreállításának gondolatával találkozunk, amely világméretű és világméretű. Milyen dicsőséges remény ez a szegény, bűnben szenvedő és haldokló világ számára.

Gondoljunk csak bele, milyen változásokat hoz majd a betegség és a halál elpusztítása. Gondolatok más változásokra is, amelyek annak köszönhetőek, hogy nem lesz többé háború. Képzeljétek el azokat az eredményeket, amelyek akkor fognak bekövetkezni, amikor az emberek megtanulják megismerni, szeretni és őszintén szolgálni az igaz Istent. Gondolkodjatok el azon, hogy mit fog jelenteni, amikor a szeretet átveszi az önzés helyét, mint minden emberi tevékenység háttérében álló mozgató elv.

Gondolkodjatok el azon is, hogy milyen megváltozott szemlélet lesz, amikor az embereknek nem kell majd a halálra gondolniuk és tervezniük. Képzeljék el, hogy az öröm örökkévalóság tárul elébük a rövid, hektikus lét helyett, amely a legjobb esetben is csak a boldogság egy kis részéből áll, a többi pedig csalódásból és bánatból. Isten egyik ihletett és szent prófétájának szavaival élve, gondolatok arra az időre, amikor "Isten letöröl minden könnyet a szemükről, és nem lesz többé halál vagy

JÚLIUS 2025

bánat vagy sírás vagy fájdalom. Mindezek a dolgok örökre eltűnnek". Jelenések 21:4

Bár ez számunkra talán lehetetlennek tűnik, mert még soha nem láttunk ilyesmit, de Istennél semmi sem lehetetlen. Maga az élet is lehetetlennek tűnik számunkra, vagyis nem értjük teljesen, hogy mi az élet. Ki elég bölcs ahhoz, hogy megmondja nekünk egy szívdobbanás filozófiáját? Mégis Isten, a Teremtő teremtette a szívet és a szívverést, és ugyanez az Isten bőségesen képes arra, hogy az emberek milliárdjaiban helyreállítsa azt a szívverést, amely egykoron megállíthatatlanul lüktetett az élet mértékével, de végül megadta magát a halál pusztításának, mert Isten igazságossága úgy rendelkezett, hogy egyetlen tökéletlen emberi teremtmény sem élhet tovább.

Ezt a dicsőséges "minden dolgok helyreállítását" a hamarosan megalapítandó messiási királyság fogja megvalósítani. Imádkozzunk továbbra is azért a napért, ahogy Jézus tanította nekünk: "Jöjjön el a te országod. Legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is". Máté 6:10

A fiatal Jézus a templomban

***Kulcsvers: "Miért kerestek engem?" - kérdezte.
Nem tudtátok, hogy Atyám házában kell
lennem?"
Lukács 2:49***

***Kiválasztott szentírás
Lukács 2:41-52***

Amikor Jézus tizenkét éves volt, szüleivel, Máriával és Józseffel Jeruzsálembe ment, hogy megtartsa a "páska ünnepét", amelyet kovásztalan kenyerek ünnepének is neveznek. (Lukács 2:41,42). Ez a zsidó törvények szerint előírás volt. "Évente háromszor kell megjelennie minden emberednek az Úr, a te Istened előtt az általa kiválasztott helyen: a kovásztalan kenyerek ünnepén, a hetek ünnepén és a sátoros ünnepén. Senki se jelenjen meg üres kézzel az Úr előtt." (5Mózes 16:16). Mária és József igaz szívűek voltak, tudták, hogy mennyire fontos Isten törvényét a lehető legjobban megtartani, ezért tették meg ezt az éves utazást Názáretből

Jeruzsálemben, ami körülbelül hatvan mérföldes távolságot jelent.

Amikor "vége lett az ünnepnek", Mária és József rokonaikkal és barátaikkal együtt megkezdtek a hazautat Názáretbe. A fiatal Jézus Jeruzsálemben maradt, és mivel sokan együtt utaztak vissza Názáretbe, Mária és József csak akkor vette észre, hogy hiányzik a csoportból, amikor már egy teljes napi utat megtettek. Az egész utazó társaság körében keresték, és "amikor nem találták, visszamentek Jeruzsálemben, hogy megkeressék", ami szintén egy napi utazást igényelt. Lukács 2:43-45

Miután megérkeztek Jeruzsálemben, egész nap keresték Jézust, sikertelenül. Ez már a harmadik nap volt, hogy Jézus eltűnt a családjától. Végül "három nap múlva megtalálták őt a templom udvarán, a tanítók között ült, hallgatta őket, és kérdéseket tett fel nekik. Mindenki, aki hallotta őt, csodálkozott a megértésén és a válaszain." 46,47. versek.

Mária, bár hálás volt és megkönnyebbült, hogy a fiát épségben és jól találták meg, így szólt hozzá: "Fiam, miért bántál így velünk? Apád és én aggódva kerestünk téged". (48. vers). Ez természetes és

ésszerű válasz volt egy aggódó szülőtől, különösen, ha figyelembe vesszük, hogy Jézus csak tizenkét éves volt.

Jézus válasza, amelyet a kulcsversünkben feljegyeztünk, egészen megdöbbenő volt. Gyakorlatilag arra emlékeztette az anyját, hogy a jeruzsálemi templom az első hely, ahol őt kellett volna keresniük. Máriának egy angyal már Jézus születése előtt megmondta, hogy ő lesz "Isten Fia", és hogy "az ő országának soha nem lesz vége". (Lukács 1:31-35). Ezért fel kellett volna ismernie, hogy Jézusnak már nagyon fiatal korától kezdve nagy vágya lesz, hogy minél többet megtudjon Isten tervéről, a törvény alatt született zsidóként viselt felelősségéről, és arról, hogy mi Isten akarata vele. Milyen helyénvaló volt, hogy a kisleány a tanítók lábaihoz ült a templomban, és magába szívta a tőlük kapott információk gazdagságát.

Jézus felismerte, hogy bár fontos volt számára, hogy fiatalon minél több ismeretet és megértést szerezzen Isten terveiről és céljairól, helyénvaló, hogy felnőttkoráig a szüleinek engedelmeskedjen. Így szól a beszámoló: "Aztán lement velük Názáretbe, és engedelmeskedett nekik. ... És Jézus növekedett bölcsességben és termetben, és Isten és az emberek kegyében". Lukács 2:51,52

A szombat ura

**Kulcsvers: "Mert az Emberfia a szombat Ura".
Máté 12:8**

**Kiválasztott szentírás
Máté 12:1-8**

A negyedik parancsolat, amelyet Isten Mózes által adott Izraelnek, így szól: "Emlékezz meg a szombat napjáról, hogy megszenteld azt. ... Ezen a napon ne végezz semmilyen munkát". (2Mózes 20:8-11). A héber "szombat" szó azt jelenti, hogy "pihenni". A Tízparancsolat volt a törvényszövetség alapja, amely minden zsidó számára kötelező volt.

Jézus szolgálata alatt azonban sok vallási vezető formalista lett, és logikátlan, ember alkotta korlátozásokkal egészítette ki az Isten által adott parancsolatokat, ahelyett, hogy Isten minden egyes utasításának valódi jelentését és alapelveit tanította volna. Jézus ezt megdorgálta, és a vallási vezetőkre utalva a azt mondta: "Nehéz, nehéz terheket kötnek össze, és mások vállára rakják". Máté 23:1-4

A leckénkben feljegyeztünk erre egy példát, amikor a farizeusok megvádolták az Úr tanítványait, akik szombaton egy búzamezőn áthaladva néhány szemet a kezükbe dörzsöltek, és megették, mert éhesek voltak (Máté 12:1). A farizeusok ezt a szombat megszegésének értelmezték. Jézus kijelentette, hogy ők nem szegték meg a szombati parancsolatot, és kijelentette: "A szombat az emberért lett teremtvé, nem pedig az ember a szombatért". (Márk 2:27). Ezután arra hivatkozott, amit Dávid tett. Dávid egy vészhelyzetben kért magának és embereinek a szombati napon a sátorban lévő asztalról levett látványkenyérből, amelyet csak a zsidó papok ehetek. Isten előtt nem voltak bűnösök. Máté 12:3,4; 1Sámuel 21:1-6; 3Mózes 24:5-9.

Jézus ezután a farizeusok előtt bizonygatta a törvény értelmezésére vonatkozó tekintélyét, mondván, hogy "itt van valaki, aki nagyobb a templomnál". (Máté 12:6). Egyszülött fiaként Jézus volt Isten szószólója, és ezért a megfelelő tanító arra, hogy a zsidók számára a törvény valódi jelentőségét ismertesse, beleértve a szombatra vonatkozó jelentést és elveket is. (János 12:49,50; 14:10; 17:8). Urunk rámutatott: "Ha tudtátok volna, mit jelent ez: 'Irgalmazok, és nem áldozok', akkor nem ítéltétek volna el a vétlent". (Máté 12:7; Hóseás 6:6). Más

szóval, ha a farizeusok ezt figyelembe vették volna, gondolataik irgalmasabbak lettek volna, összhangban Isten elveivel, és ez megakadályozta volna őket abban, hogy elítéljék tanítványait, akik nem voltak bűnösök a szombat napi parancsolat megsértésében.

Jézus földi működése során számos csodás gyógyítása szombatnapon történt. (Márk 1:21-27; 3:1-6; Lukács 13:10-17; 14:1-6; János 5:1-17; 9:1-16). Ez előre vetítette azt a gyógyító munkát, amelyet a nagyobb szombat, a messiási korszak alatt fog végezni az emberiség világáért. Ézsaiás 35:5,6,10

A személyes tanulság, amit ebből a beszámolóból levonhatunk, a következő: a kritika vagy a hibakeresés az irgalom, a szeretet hiányát jelzi. Megvan-e bennünk a szeretet lelke, amely "nem gondol rosszra", nem gyanakszik a rosszra, nem keresi másokban a hibákat, és nem tulajdonít nekik gonosz indítékokat? (1Korinthus 13:5). Valaki egyszer bölcsen megjegyezte: "A hibák ott vastagok, ahol a szeretet vékony". Pál írta: "A szeretet a törvény beteljesülése". (Róma 13:8,10). A szeretet birtoklását jelzi, hogy irgalmasak vagyunk a barátainkkal, testvéreinkkel, az emberiséggel, sőt még az ellenségeinkkel szemben is. Hallgassuk meg

ezt a fontos leckét Urunk Jézustól, és igyekezzünk naponta alkalmazni életünkben.

A templom megtisztítása

Kulcsvers: "Azoknak, akik galambokat árultak, ezt mondta: Vigyétek ki ezeket innen! Ne változtassátok Atyám házát piaccá!"
János 2:16

Kiválasztott szentírás
János 2:13-22

Jézus a " törvény alatt született", és minden férfi zsidónak minden évben három ünnepen meg kellett jelennie az Úr előtt. (Galata 4:4; 2Mózes 23:14-17; 5Mózes 16:16). Ebben a leckében Jézust Jeruzsálemben találjuk a zsidó páska-ünnep idején. Mint a törvényt hűségesen betartó ember, Jézus egyenesen a templomba ment, Izrael vallási istentiszteletének központjába.

"A templom udvarán embereket talált, akik marhákat, juhokat és galambokat árultak, mások pedig asztaloknál ültek és pénzt cseréltek". (János 2:14). Amikor az izraeliták Jeruzsálembé jöttek, hogy megtartsák ezeket a kötelező ünnepeket, bizonyos áldozatokat és felajánlásokat mutattak be. A Isten

által adott törvény eredeti szándéka az volt, hogy minden család maga gondoskodjon állatokról és áldozatokról az ilyen alkalmakra. A zsidó vezetők azonban úgy tekintették ezeket az alkalmakat, mint lehetőséget arra, hogy "üzletet" kössenek azzal, hogy ezeket a dolgokat eladják az embereknek a templomban. Így az embereknek nem volt szükségük arra, hogy személyes erőfeszítéseket tegyenek az állatok és egyéb áldozatok elhozására a hosszú jeruzsálemi út során.

Amikor Jézus látta, hogy ez történik a Templomban, "zsinórokból ostort készített, és mindenkit elűzött a templom udvaráról, juhokat és marhákat egyaránt; szétszórta a pénzváltók érméit, és felborította az asztalaikat", és azt mondta: "Tüntessétek el ezeket innen!". Ne változtassátok Atyám házáat piaccá!" (15,16 versek. Jézus két okból is határozottan reagált erre a bűnös állapotra. Először is, látta a vallási vezetők kapzsiságát, mivel üzletet csináltak a templomban, az ő "Atyja házában", ami a Mennyei Atyánk iránti tisztelet hiányát mutatja. Másodszor, az emberek megengedték maguknak, hogy elfogadják az Isten háza iránti tiszteletnek ezt a hiányát.

Látva a Mesterük határozott fellépését, Jézus tanítványai "felidézték az írást, amely azt mondja:

"Felemészt engem a te házad iránti buzgalom". (17. vers; Zsoltárok 69:9). Jézus "buzgósága" igaz felháborodással irányult a képmutatás ellen, amelyet a zsidók templomában látott, amikor összekeverte az üzletet Isten imádatával.

Isten Mózes szolgáján keresztül utasította az izraelitákat: "Mit kér tőletek az ÚR, a ti Istenetek, ha nem azt, hogy féljétek [tiszteljétek] az URAT, a ti Isteneteket, hogy engedelmeskedjétek neki, hogy szeressétek őt, hogy szolgáljátok az URAT, a ti Isteneteket teljes szívetekből és teljes lelketekből", és hogy "tiszteljétek szentélyemet". (5Mózes 10:12; 3Mózes 19:30). Izrael népe azonban általában véve nem tisztelte teljesen az Urat. Jézus földi szolgálata során megkérdezték tőle: "Melyik a legnagyobb parancsolat a törvényben?". Ő azt válaszolta: "Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből". Máté 22:36,37

Pál apostol kifejtette, hogy Jézus és az ő egyháza "Isten temploma". (1Korinthus 3:16). Amikor az Úr népe összejön, az ilyen összejöveteleket szent gyülekezetnek kell tekinteni. Ezért beszélgetéseinknek lelki alapon kell építeniük egymást. Malakiás próféta írta: "Akik félték az URAT féltő tisztelettel beszéltek egymáshoz; és az ÚR

figyelt és meghallgatta, és emlékkönyvet írtak előtte azokról, akik tisztelettel és megbecsüléssel féltik az URAT, és akik becsülik az Ő nevét". Malakiás 3:16

Jézus megjövendöli a templom lerombolását

Kulcsvers: *"Látjátok mindezeket a dolgokat? kérdezte. Bizony mondom nektek, itt egy kő sem marad meg a másikon, mindenki ledől".*

Máté 24:2

Kiválasztott szentírás

Máté 24:1-14

Miután Jézus bejelentette a sokaságnak és a tanítványainak az írástudókra és farizeusokra váró "csapásokat", a zsidó nemzetre vonatkozó kijelentéssel zárta: "A ti házatok pusztán maradt nektek". (Máté 23:1-38). Ezután, amikor elhagyták a templomot, tanítványai "odamentek hozzá, hogy felhívják a figyelmét az épületeire". Máté 24:1

Amikor a csoport az Olajfák hegyére ért, a tanítványok három kérdést tettek fel Jézusnak: "Mondd meg nekünk - mondták -, mikor fog ez megtörténni, és mi lesz eljöveteled [görögül: "parúzia", azaz jelenlét] és a világ vége jele?". (Máté

24:3; Márk 13:1-4). Jézus válasza figyelmeztetéssel kezdődött: "Vigyázzatok, hogy senki se csapjon be benneteket". Ez arra utalt, hogy a következő korszakban különböző megtévesztések fognak megjelenni, mind az egyének, mind a vallási intézmények és felekezetek részéről, amelyek "sokakat megtévesztenek". Máté 24:4,5

Ezután Jézus elmagyarázta, hogy a keresztény korszak "vége" nem azonnal következik be, hanem sok más esemény, például "háborúk és háborúk híresztelése", valamint "éhínségek és földrengések különböző helyeken" fognak bekövetkezni, mielőtt az ő országa feláll a földön. (6-8. versek). Jézus figyelmeztetett továbbá, hogy a benne való hit miatt sok követőjét "üldözni és megölni" és "gyűlölni" fogják. Hozzátette, hogy sokan "elfordulnak majd a hittől", és "elárulják és gyűlölik egymást". 9,10. versek.

Ez megtörtént, különösen a 12-15. században. Az Európa-szerte zajló inkvizíciók során az Úr követőinek ezreit üldözték, kínozták és erőszakosan kivégezték. Ezért Jézus azért mondta ezeket a szavakat, hogy figyelmeztesse és megerősítse követőit, akik ezt elszenvedik, hogy amikor ilyen üldözés történik, ne gondolják azt furcsának. (Jelenések 2:8-10). Jézus arra is figyelmeztetett ,

hogy "sok hamis próféta [tanító] fog megjelenni, és sok embert megtévesztenek". (Máté 24:11). Valóban hatalmas és népszerű hamis vallási rendszerek jöttek létre, amelyek Istent megbecstelenítő hamis tanokat tanítottak.

1 Timóteus 4:1-3; Jelenések 2:12-15, 18-26.

Jézus így folytatta: "A gonoszság növekedése miatt a legtöbbször szeretete kihűl". (Máté 24:12). Pál e sorok mentén írta: "Szörnyű idők lesznek az utolsó napokban", mert az emberek "önszeretők lesznek, pénzszeretők, hivalkodók, kevélyek, ... szentségtelenek, szeretet nélküliek, ... nem szeretik a jót, ... inkább szeretik a gyönyöröket, mint az Istent - az istenfélelem formáját viselik, de megtagadják annak erejét". 2 Timóteus 3:1-7

Ez egy olyan próba, amelyet az Úr minden egyes követőjének megengednek, hogy egyszerűen csak "megy-e" a világi szellemmel és normákkal, vagy pedig Isten elveinek követésére törekszik. Jézus bátorította követőit, mondván: "Aki mindvégig kitart, az üdvözl". (Máté 24:13). Kitartásra és "bátorságra" van szükségünk az ilyen nyomorúságok ellenére, felismerve, hogy a próbatételek idejének vége közel van. (János 16:33). Krisztus királysága hamarosan

létrejön az egész földön, és "nagy örömet hoz, amely minden népnek meglesz". Lukács 2:10

Az ígéret gyermekei

***"Jövő ilyenkor, körülbelül jövő ilyenkor térek
vissza hozzád, és feleségednek, Sárának fia
születik!"***

1Mózes 18:10

Sok évvel azután, hogy Isten elhívta őt Ur földjéről, Ábrahám isteni parancsot kapott, hogy fiával, Izsákkal együtt menjen Mórija földjére. Isten ezt mondta: "Fogd a fiadat, az egyetlen fiadat - igen, Izsákot, akit annyira szeretsz -, és menj Mórija földjére. Menj, és áldozd fel őt égőáldozatul az egyik hegyen, amelyet megmutatok neked". 1Mózes 22:2

Miután megérkezett Mórijába, Ábrahám felkészült arra, hogy feláldozza szeretett fiát, hogy tanúságot tegyen Isten iránti nagy szeretetéről. A döntő pillanatban azonban egy angyal megakadályozta Ábrahám kezét abban, hogy feláldozza Izsákot (11,12 versek). Az angyal Isten nevében szólt: "Mivel engedelmeskedtél nekem, és még a fiadat, az egyetlen fiadat sem tartottad vissza, a saját nevemre esküszöm, hogy bizonyosan megáldalak téged. Leszármazottaidat megszámlálhatatlanul

megsokasítom, mint a csillagokat az égen és a homokot a tengerparton. Utódaid meghódítják ellenségeik városait. És leszármazottaid révén a föld minden népe áldott lesz - mindez azért, mert engedelmeskedtél nekem." 16-18. versek.

Nem a törvényen keresztül

Később az izraeliták megértették, hogy a Sínai-hegyen, Mózes által Isten által a Sínai-hegyen kötött törvényszövetség értelmében különleges nemzeti státuszuk van. Megerősítést nyert, hogy ők az ígélet magva, és mint Ábrahám természetes leszármazottai, egyedüli örökösei mindannak, amit Isten megígért neki. (2Mózes 6:2-8). Pál apostol azonban kifejti: "Az ígélet, hogy a világ örököse lesz, nem a törvény által adatott Ábrahámnak vagy az ő magvának, hanem a hit igazsága által. Mert ha a törvényből valók lesznek az örökösök, akkor a hit semmivé lett, és az ígélet semmit sem ér: mert a törvény haragot cselekszik; mert ahol nincs törvény, ott nincs törvényszegés. Ezért hitből van, hogy kegyelemből legyen, hogy az ígélet biztos legyen minden magnak; nem csak annak, aki a törvényből való, hanem annak is, aki Ábrahám hitéből való, aki mindnyájunk atyja." (Ábrahám, aki mindnyájunk atyja. Róma 4:13-16

Az ígért mag

Az előző versekben Pál rámutat arra, hogy Isten ígéreteinek alapja a magvető nem a mózesi törvényen, hanem Ábrahám hitén nyugszik. Az apostol továbbá azt tanítja: , Ez nem olyan, mintha Isten szava kudarcot vallott volna. Mert nem mindenki, aki Izraelből származik, az Izrael. És azért sem, mert az ő leszármazottai, nem mind Ábrahám gyermekei. Ellenkezőleg: Izsákon keresztül számítják utódaitokat. Más szóval, nem a fizikai leszármazás szerinti gyermekek azok, akik Isten gyermekei, hanem az ígért gyermekei azok, akiket Ábrahám utódainak tekint. Hiszen így hangzott el az ígért: A meghatározott időben visszatérek, és Sárának fia lesz. Nemcsak ez, hanem Rebeka gyermekei is ugyanabban az időben fogantak atyánktól, Izsáktól". Róma 9:6-10

Az ígért mag, aki megáldja a föld minden családját, nem a természetes Izsák, mert ő csak egy nagyobb szellemi Izsák képeként szolgál. Az igazi mag - a szellemi Izsák - zsidókból és pogányokból egyaránt áll majd. E jelenlegi evangéliumi korszakban ez a szellemi mag új és különleges módon nemződik, hasonlóan ahhoz, ahogyan a természetes Izsák Isten különleges ígérete által nemződött.

Ígéret a Mamréban

Az Ábrahámnak adott ígéret Mamréban adatott, és számunkra fel van jegyezve: "Az Úr megjelent Ábrahámnak a Mamré nagy fáí mellett, miközben ő a nap hevében a sátra bejáratánál ült. Ábrahám felnézett, és három férfit látott a közelben állni. Amikor meglátta őket, sátra bejáratától eléjük sietett, és mélyen a földig hajolt." Továbbmenve az egyik férfi így szólt: "Hol van Sára, a feleséged? Erre ő így felelt: Ott, a sátorban. És azt mondta: "Jövöre ilyenkor biztosan visszatérek hozzád, és Sárának, a feleségednek fia lesz. Sára pedig a sátor bejáratánál hallgatózott, amely a férfi mögött volt. Ábrahám és Sára már nagyon idősek voltak, és Sára már túl volt a gyermekáldás korán "És monda Isten: Sára, a te feleséged fiút szül neked, és nevezd el a nevét Izsáknak." Ez volt az első alkalom, amikor Ábrahám és Sára meghaltak. 1Mózes 18:1,2,9-11; 17:19.

Pál azt hirdeti, hogy az Izsák születésével kapcsolatos csoda és ígéret így érvényteleníti az izraeliták azon igényét, hogy kizárólagos joguk legyen Ábrahám megígért magvára. Sem az Ábrahámnak és Sárának tett ígéret, sem a gyermek, akit később világra hozott, nem a törvény termékei voltak, hanem az Isten hatalmába vetett hitük termékei. A héber testvérekhez írt levelében az apostol hangsúlyozza, hogy Ábrahám, Sára és Izsák

JÚLIUS 2025

azt jelezte, hogy az egész emberiség üdvösségét egyedül a hit létfontosságú eleme révén kell megvalósítani. Azt mondja: "Ábrahám hit által engedelmeskedett, amikor Isten arra hívta, hogy hagyja el otthonát, és menjen egy másik földre, amelyet Isten neki ad majd örökségül. Úgy ment, hogy nem tudta, hová megy. És még amikor elérte az Isten által neki ígért földet, akkor is hit által élt ott - mert olyan volt, mint egy idegen, aki sátrakban lakik. Így tett Izsák és Jákob is, akik ugyanazt az ígéretet örökölték. Ábrahám bizakodva várta az örök alapokon nyugvó várost, amelyet Isten tervezett és épített. Hit által volt képes még Sára is gyermeket szülni, bár meddő volt és túl öreg volt. Hitt abban, hogy Isten megtartja a ígéretét". Zsidókhöz írt levél 11:8-11

Tekintsük az ígéretet

Miközben a hit tiszta üzenetét hirdette, Pálnak hevesen ellenálltak a judaizmusból megtért keresztények, akik Krisztusnak és Mózes törvényének való engedelmisséget egyaránt tanítottak. Ezzel szemben az apostol utal az ígéretre és a csodára, amely Sárára és Izsák születésére vonatkozik, és megkérdezi: "Mondjátok meg nekem, ti, akik a törvény alatt akartok lenni, nem tudjátok, mit mond a törvény? Mert meg van írva, hogy

Ábrahámnak két fia született, az egyik a rabszolganőtől, a másik a szabad asszonytól. A rabszolganőtől született fia a test szerint született, de a szabad asszonytól született fia az isteni ígélet eredményeként született. Galata 4:21-23

Pál ezután feltárja Ábrahám feleségeinek szimbolikus jelentőségét. "Ez allegorikusan szólva, mert ezek az asszonyok két szövetséget jelentenek: az egyik a Sínai-hegyről származik, és gyermekeket szül, akiknek rabszolgáknak kell lenniük; ő Hágár. Ez a Hágár pedig a Sínai-hegy Arábiában, és megfelel a mai Jeruzsálemnek, mert rabszolgaságban van gyermekeivel együtt. A fenti Jeruzsálem azonban szabad; ő a mi anyánk. Mert meg van írva: "Örülj, meddő asszony, aki nem szülsz; törj ki és kiált, te, aki nem vajúdsz; mert több a gyermeke az elhagyatottnak, mint annak, akinek férje van." 24-27. versek.

Két szövetség

Azzal, hogy Hágárt, a rabszolganőt megnevezi, és Sárára, a szabad nőre utal, Pál Ábrahám két feleségére utal. Ezek két szövetség alakjai vagy szimbólumai. Az egyik szövetség a test révén rabszolgasorba taszít, és a szó szerinti Jeruzsálem jellemzi. A másik szövetség a lélek által szabadít fel, és a szellemi Jeruzsálem jellemzi. Pál szerint Hágár

a törvényszövetséget jelképezi, amely a törvényszövetség alatt állókat olyan rendelkezésekhez köti, amelyeket képtelenek betartani. Sára ezzel szemben a felszabadítás szövetségét képviseli, amelyben az alatta élők megszabadulnak e rendeletek követelményeitől. Az apostol szándékosan nem említi Keturát, Ábrahám harmadik feleségét (1Mózes 25:1,2). Bár egy harmadik szövetségre is utalhat Keturah, ez kiszélesítette volna Pál témájának fókuszát a két ponton túlra. Először is, a törvényszövetség Izraelnek egy olyan normához való kötöttségét jelenti, amely az alatta élőket örökkévalóan elítélve tartotta. Másodszor, van egy másik szövetség, amely a jelenlegi evangéliumi korszakban a Krisztus általi, minden kárhozattól való szabadulás kilátását jelenti.

A Sára-szövetség

Pál kijelentette, hogy a hűséges Sára által képviselt szövetség "a mi anyánk". Ezért azt a szövetséget, amelyből a megígért magvetés születik, helyesen nevezhetjük Sára-szövetségnek, vagy ahogyan néha mondják, a Ábrahámi szövetség Sára-vonásának. Pünkösöd óta az ígéret szerinti magvető osztály leendő tagjai a Szentlélek ereje által nemződnek. Pál ezt a szellemi Izsák-osztályt, az ígéret magvát úgy azonosítja, mint amely Krisztusból

és mindazokból áll, akik "hozzá tartoznak" a jelen korban. "Az ígéretet Ábrahámnak és az ő magvának szánták. Nem azt mondja: és magoknak, mintha sokakra utalna, hanem inkább egynek: és a te magodnak, azaz Krisztusnak. ... Mert mindnyájan, akik megkeresztelkedtetek Krisztusra, Krisztussal öltöztetek fel, ... mert mindnyájan egyek vagytok Krisztus Jézusban. És ha Krisztushoz tartoztok, akkor Ábrahám leszármazottai vagytok, örökösök az ígéret szerint." Galata 3:16,27-29

Krisztus azon követői, akik hűségesek maradnak, vele együtt alkotják majd az igazi megígért magot - a nagyobb Izsákot -, amely megáldja "a föld minden nemzetségét". (ApCsel 3:25). Ezek a hűségesek Isten szentjei. Őket a Sára-szövetség képletes méhében nemzik, táplálják és teljesednek ki, amelyet áldozati szövetségként is leírunk. "Gyűjtsétek össze hozzám szentjeimet, azokat, akik áldozat által kötöttek szövetséget velem". Zsoltárok 50:5

Az apostol emlékeztette a judaistákat, hogy az áldozati Sára-szövetséget évszázadokkal korábban képletesen megjövendölték, és bár sokáig meddő volt, idővel nagyobb gyümölcsöt fog hozni, mint a törvényszövetség, amelyhez a zsidók oly buzgón és tévesen ragaszkodtak. Az apostol az Isten Szentlelkétől nemzettekhez szólva egyenesen kimondja a lényegét, mondván: "Mi pedig, testvérek,

mint Izsák, az ígéret gyermekei vagyunk". (Galata 4:28). Pál tehát nem a Mórija földjén adott ígéretre - 1Móz 22 - utal, amely Ábrahámra vonatkozik, hanem a Mamré földjén adott ígéretre - 1Móz 18 -, amely Sárára vonatkozik, aki Izsákot, az ígéret gyermekét szülte.

Kiűzött rabszolganő

A galatákhoz írt levelében Pál továbbra is szembeszáll a zsidó hitűek tanításával. Beszél az Ábrahám házában belüli konfliktus történetéről, amelyben a test gyermeke, Izmael üldözte a fiatalabb gyermeket, Izsákot, akit Isten ereje szült. Ez a testi gyermek és anyja, Hágár kiűzéséhez vezetett. Az apostol azt mondja: "Ahogy akkor a test szerint született üldözte a Lélek szerint születettet, úgy van ez most is. Mindazonáltal mit mond az Írás? Vessétek ki a szolgát és fiát; mert a szolgáló fia nem lesz örökös a szabad asszony fiával együtt. Így hát, testvéreim, nem a szolganőnek vagyunk gyermekei, hanem a szabadnak." Galata 4:29-31; 1Mózes 21:9,10.

Különleges teremtés

Izsák rendkívüli körülmények között nemzett és született. Ő Isten erejének különleges teremtménye volt Sára méhében. Pál világossá teszi, hogy

46 A hajnal

ugyanígy kell lennie a szellemi Izsáknak is. Ez a zsidókból és pogányokból álló szellemi osztály, amelynek feje Krisztus Jézus, Isten hatalma által nemzett. (Galata 3:28). Egy kifejezetten "új teremtés" táplálkozik és fejlődik a Sáriai Szövetség védő méhében. (2Korinthus 5:17). Az első feltámadásban kihordott, először a fej, a mi Urunk Jézus, majd az ő hűséges "test" tagjai, a befejezett szellemi mag az egész emberiséget fogja megáldani Krisztus messiási királysági uralma alatt. (1 Korinthus 12:12,27; Kolossé 1:18; Jelenések 20:6). Pál így fogalmazza meg a dolgot: Isten "mindent az ő [Jézus] lábai alá helyezett, és őt adta mindenek fölött való fejnek az egyháznak, amely az ő teste, annak teljessége, aki mindent betölti mindenben". Efézus 1:22,23

A Krisztus

A nagyobb Izsák osztálya egy kollektív, szellemi mag lesz, amely nemcsak zsidókból áll, hanem minden nemzetből azokból, akik Ábrahám hitével rendelkeznek. Ezek a Krisztusban született szellemtestvérek egy szimbolikus méhnek - a szabadság Sáriai Szövetségének - megígért gyümölcsei. Ebben a képletes méhben fog megszületni a Krisztus, a fej és a test, hogy megáldja a föld minden családját egy "Új Szövetséggel". (Jeremiás 31:31-34). Ezt jól ábrázolhatja Ábrahám

harmadik felesége, Keturah, rámutatva arra a szövetségre, amelyet az egész emberiség között kell közvetíteni a messiási királyság ezer éve alatt. Zsidók 12:24

Az "ernyő" Ábrahámi szövetség azt az ígéretet hordozza magában, hogy a föld minden nemzetét megáldja az a szellemi mag, amint az a Sára szövetségi vonásból kikel. Minden, ami Izsákkal, mint az ígéret gyermekével kapcsolatos volt, Sára hitétől függött, hogy lehetséges, hogy Isten megtegye, amit megígért. Hasonlóképpen, a nagyobb Izsák - Krisztus feje és teste -, aki a jelenlegi keresztény korszakban született és fogantatott, a hit által fog megszületni mindenki örökkévaló javára. Efézus 2:6-9; 1 János 5:4.

"Boldogok és szentek azok, akiknek részük van az első feltámadásban. A második halálnak nincs hatalma felettük, hanem Isten és Krisztus papjai lesznek, és vele együtt uralkodnak ezer évig." (Jelenések 20:6). "Ez az a szövetség, amelyet azok után a napok után kötök Izrael házával, azt mondja az Úr: törvényeimet elméjükbé adom, és szívükbe írom azokat, és én Istenük leszek nekik, és ők pedig népem lesznek nekem: És nem fogják tanítani kiki az ő felebarátját, és kiki az ő testvérét, mondván: Ismerjétek meg az Urat; mert mindenki megismer

engem, a legkisebبتől a legnagyobbbig"." Zsidók
8:10,11